

ליקוט ראיוני בשלה נס 65

פרעה כאשראו ישראל כד נבהלו מפניהם מה כתיב וסע מלאך האלים ונו'. וישראל אומרים כי יכול לעמוד בנגד אלו תשיב הקב"הビルם לפניפני באיש א' ויריבב א' שני' כי בא סוף פרעה. ובוון מתו בנשימתו אתו (מנומם פ' נלק) : לסתתי ביבבי פרעה. ר' טמעון פתח ואמר ויקח שיש מאות רכב בחור. ת"ח חכמתא רמצרים רכל מה דעתך לנבי רוזא דחכמתא דלעילא הו עברין ופרעה הוא חכמים יתר. רהא לא מוקמי מלכא רמצרים אי לא ידע חכמים מבלהו. ועוד כתיב ויקח איהו נטול כלוחו בחכמתא נטלו עיטה דחכמתא לבניה אמר אמא דיא שיש מאות אלף וכו'. ונטלו שית מאה רכב ברין בהדרשוון טעונין כל מני כוכמין וחרשין וכו'. מיד ויהזק לה את לב פרעה וידוף את חי בני ישראל ובני ישראל יוצאים ביד רמה מיד רמה לא כתיב אלא ביד רמה איהו היד דכתיב ביה יורא ישראל את היד'. בההוא שעטה חקוק הקב"ה ביהוא י"ד כל אינון חולין ותקיפין דמצראי בגונא ראיון תרשין וקספין. בשעתה דהו עבדין ההוא תרשיא הדוא י"ד חקוק לקבליה דההוא תרשיא ואתברא כמה זה ימינך ה' נארדי בכח ימינך ה' תרעין אויב (ויל פיר קפלייס 1234567 אודין פ' ח' נס 65).

בחור בני ריו' במנין אריה' שהם חשבון ג' פ' חט' ד'. וו' בכ הבהיר או ר' שחשליך פרעה וחילו בים רהיינו שיש מאות רכב בחור דיליה ושולישי' על כלו שהיה מסדר חילו נגנ' פ' חט' ד העולה אריה' . וכל זאת לא הזעיל לו וזה ותפארת בתווים כחם בחורי'ם אותיות בהר' י'ם שהשליך אותם במצו' ים (עמ' קملן) :

ויקח שיש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ונו'. וקשה דרש מאות רכב וכל רכב מצרים . האלא בכלל מאותם מנה ? אלא הכתוב בא להודיע כוונתו של פרעה הירך מלא לבו לרודף אותו ישראל ברוח הים והלא כבר נתירא מיטשין ונתחכם לדונם במשם אחר שבבר נשבע טלא יביא מבול לעולם . וכשהוא יכנום ליטם זהיה נידון במשם ? אלא לפי שודע שבכח שם של ע"ב יצאו ישראל מצרים דהינו ע"ב שמות הקורש כל שם של ג' אותיות עלים רץ אותיות ובאו בעשלה בתווים ויסע יכאות ני' אריה' והנה מיטין . והנה גם הוא לך מפטרא דטכabhängig ריו' שנותה הטעמה להלחם עם הקрова . והוא ז'וק לכרכב מצרים חשבון רכ' ב' לך ש' ותיבות מאות פירושו אותן לשון אותיות דתורה נמצאת כשליך ו' מן רכ' ב' נשארו רץ בחובן בחור' . והנה הקב"ה הפיר מחשבתו וקלקל החשבון שלא נטלא א' מהם נשארו ריה' . והוא פרעה וחילו יורה'ה בים (כוונה לך') :

ולא טוידין ורא אמרי במש' טופרים כשר שבעו'ג הרג' . ויל דבירושלמי רקיידושין מפ' הדינ' בשעת מלחמה ומביא ראייה ויקח שיש מאות רכב בחור וטחין הוי מהירא דברה' . וاع' פ' שמות מצרים ע' ז' הם וועברים על ז' מזות מ'ם אין טוידין דרביעיו בקריא להתייר וככתב והוא לך למס ועובדך (פיטום ע') :

אחד ומחזה שבתם במצרים בזיב שיש מאות רכב בחור ובטיירה כתיב תשע מאות רכב בחור . וاع' ג' רכתיב כל רכב מצרים לא קא חשיב אלא השרים של רכב מצרים שהו הלוים כולם בשש מאות רכב ומילכים של סיטרא היז תלויים אחר התשע מאות רב ברול . ואם חיל אנשים בוה יוורת מהו איזו לחוש (חוס' מילין ד' פ' ז' ט' ז') :

בקרייתם סוף היו שיש מאות רכב ופרען לו בנטל קישון שהוא תשע מאות שהוא (ח'ב) 5 ה

קצת להורות

פרק ב'

פירות לKNOWN דהרככ טיה מסילול הַת דָבָר כ', וְלֹא כ' ככברrios סגנמלויס למ רלו לדזוף ולקחת ממונס סלול כדין דסמל מגיעט לישראעל סכל עזודתס וכענעה ישראל למלויס האמצעול צגמלו (מנגדראין ל"ה), וע"כ חומר פרעעה זנס עפ"י כדין חיינו מניע לאס וגס בכברrios יכוויס לדזוף מהרייכס.

דרשי כתוב לבן (יד ז') ויקח שם מלהות רכוב
צחים, ומיכון כי הנסיבות הללו הם תחומר משל
מלrios הרים נחמר וימת כל מקנה מילרים. הללו
מסירם מה דבר זה. מכלון סיס רצוי שמעון הומר
כבר סגנולריים הרגוג טוֹב טונחיס רלוֹן מה מומו.
ומכיוון פליטה דינר של כיריך מה דבר זה, ע"כ
השם של ילוֹן להטרכ עמו לדוד מהחרי ישלה ל-
לעטול ממוגס, סカリ בקכיה לוויה ותחרין כן ילוֹן
ברכוות גדול. וכשה הפל לוויה ויטלה היה מה מה
רנשו כל כף וננו'. וכיוון שהוֹר גזרת הבורלה
הבורלה, סカリ כי ולחים מה דבר זה. ולכן ענן
פליטה גם על פי דין חותמת כי אין לשלהל לעטול
ממון, דהה קיל דחון הדר לוקה ומטלים ותינו
מה ומטלים. ומכוון שלקינו מה לך גננו ממוני
כל מהינו לוקה ומטלים, ומי'zin כדין כוח סימוזן
הה כ mammals, וזה רלה לרוכות לנו המלורים היילומים
הה דבר זה. גרט צלה מה כתוב רצוי צעה מליעול
(ל.ה). דלעיג דלינו לוקה ומטלים דקס לי' כדרכה
מייניך, מי'zin הטע מפקין וחיעג נלהת ידי
במים. ומי'zin ישלהל צהפסו מה האמן לה מפקין
מייניכו, וולדרכה מלהה חיכת נלהת ידי טמיס ליתן
לדס ממון. ומי'zin הילו כי המלורים ירלו כי בלחמה
ללהי כי זומניש לפערת לדוד מה הפלת לאבזיז
הה ממון, סカリ חייגים נלהת ידי טמיס. ומדצמעו
לפליטה מוכח צלה מהה לה רלו נלהת ידי טמיס. וזה
ספלהם לו מכלון סיס רצוי כבל סגנולריים הרגוג,
בדודף סיס למינו בסיס ולחים מה דבר זה, מצל
הוֹן דרכיהם הומה, דהה חזון של ילוֹן נלהת ידי
טמיס וקיימו רק מה הכהלה ונלה פניהם מזורת

(יד - ז) ויקח שש מאות רבב בחור וכל רכב
מצרים ושלישים על כולם. צמ' ^{הנזכר}
סכוונות נטהורייל בקספו פילט, כי יולחת מלחמות
היתה על ידי סס ע"ג, וכל סס ים צו נ' מהותיות,
ולבן נ' פגעmis נ"ג גולדה ריז, ולעומת זה רלה
פלרעה ליקח ריזו מלך קקליפה ולכנייע מה
ישראל, ויקח סס מספֶר ו' מהות סיינו מהותיות
לכל ג' דסיוו שבחטיר סס ממפֶר רכ'ג, וכטהר
דריז, סכוות גנימעריהן דחו"ר עכ'ג. ויגרמן נס
נחוידוטי מכראס סיף ז'ל נחנדותיו במם' חולין
(לפרשת צלחה).

ועודין ליר' צווח. דהמחיי לקח מספר רב'יך
וכחישר ממנה צט. כל מחלוקת שהיא יוכל
לקרח רק ריבוי? ויט לומר עפי צט פסחים (קיט),
בשלוחיו לדוד עיטה סקצ'ס סעודת נידיקוס,
וילחמו לדוד טול וגרכן, ודוד הומר חייני לזרן
וילו נמה לזרן, שנחמר כום ישועות חטה. וכנה
זהיתך צט'ם יומל (עו). כסף לדוד לטמלה דהמי
רכישת נוגה כמנין כומי רויב' טיע'יך. קרי סחמו
טל דוד כוות' כמיין ליכ'יך. וכנה פרעה בראש חצצ'
בצעתו ליהם מלרים כי יסרהלו זוכין מיד לנמהלה
בשלימה סכיה על ידי מלכות בית דוד, וככזעתה
יעתקצ' לחינו (ויחי מ'ט י') למ' יסור בצע מיהודה,
דרלה לפכניע חד החו של דוד שטוח ליכ'ה. על
ידי שלחה רכ'יך. סכו'ם גמספר מהד יותר מלכ'ה
סכו'ם כוסו של דוד, כי ריבוי המספר מווה סכמו
פה יותר. וכן סכחן מכ'ר'ל מפלחן זיל (גס' נר
גנול'ה עמוד מ'ח) לפrect כת' וסתה (כל': סכנינסו

(יד – १) ואת עמו לקח עמו. פירט צי מפקדים
גדודים לקינו ונתלו מומנוו. ייל
דקייל (כהוצאות ל'ג). דlein חס נוקה ומצלם
וע'כ ענן סייסלהל נתלו מומנו סלה כדין, סלקינו
ונס נתלו מומנו, ויל מה סכוילך לטענה זו דרכ' ז'

רייז צל קדוֹסָה הַמְנֻגָּרוּ עַל רַיִזּוֹ דְקָלִיפָה וּנוֹתָר
לְךָ יַרְחֵכָה, כִּי רַיְצֵי מוֹתָה לְחַתָּמָה מוֹרָה עַל הַכְּנַעַת
הַמְיֻעוֹת וְכַמְכַרְלֵל הַגְּנָאָל. וְהַיְיָנוּ יוֹמָגָחָל שְׁלִיטָיו
עֲנָכוּ זִים סָופִים" (צְבָלָה ט'ו ד'). דָמָה שְׁפָרָעָה רַחֲבָה
לְהַבְּלִיטָה רַיּוֹ דְקָלִיפָה, כְּלָסָם עֲנָכוּ זִים סָופִים וּנוֹתָר
לְךָ רַיּוֹ דְקָדוֹסָה. וַיַּסֶּא לְוָמֵר נָס מֵהַסְכָּמוֹ צָל דָוָד
כְּמֶלֶךְ כֹּוֹת וּוֹיָחָה, שִׁמְתָּ צָו רַיִזּוֹ וְגַס רַיְחָה, כִּי רַיִזּוֹ
כּוֹה מַלְדָה קָדוֹסָה, וְזה גַּרְסָה פְּסָקָע נְחָכוֹ רַיְחָה
צָל קָלִיפָה כֹּוֹת יַרְחֵכָה זִים. וְדַיְוָן נְלָחָם.

והונח כתג רפ"י (בשלוח נ"ז כ) דנין המלרים
שינטנו ציס סוף סיyo כטלייס, צינוייס, רעניזיס,
רכ"ח רכ"ג רמז לרכ"ג פרעעה. (להירותו הוכח בזעם)

ח'ג

(יד – ח) ויהזק ח' את לב פרעה מלך מצרים
וירדוף אחורי בני ישראל.

צילקוטן. להודיעט סעחן של יסלהן. טליתו כיהה
חוונה להחתה לנו כי פרעעה רודף מהליהו. יט
לפרע, דלא כלוחה חמווה למלי רודף פרעעה לחרי
ישראל כדי להחזירם למלויים, הכל כגד נוכח לדעתה
כמה מכות קייל על סמילן לפלהם, ומה לו נירא
באהמת לרודף לחALLYס ולהחזירם ולבלקוח עוד.
ומזה לנו רוחים מה גודל חסינוקהם של יסלהן,
שאעפ' שפרקעה קייל בהרנה טוניכים ומכות צכלג
חסינודם, וכיה מאן קדין צירלה להפער מכם, מכל
מקוס רלה להחזירם ומי שיה יכול פרעעה להחלפה
ולטלוות כרונו מלודוף לחALLYס, כי פרעעה ידע
יהת עולס חסינוקהם של יסלהן, ווילו כיהה חומה
החתה לנו כי רודף מהליהו כי אין לגר צועך
צזק.

ונם יש לומד. כי רק מזום פקס עם ישליח לדף
פרענס מהריהם. כי רצונתו צערת זו על
ישראל, הצעל על שאלת הוועדה מהחרתת אף אם היה
גילקה צענזורס לא כויתה צנילחו גודלה כל כך. כי
חוין כבדל רב צוין הוועדה מהחת לנפואה. ורק ישליח
הצדוקיס נבדלים מכל העמיים. וחיו צנליה כטנהת

וינויס נסיכל וטמלו כל הטעמים בסיסיכל. כי סיכל
געימנעריך ס"ה, ואלו יון' געימנעריך ס"ז, וס"ז
טעןלה דמספר על ס"ה יט בעכו לנטיעת חת
בסיכל טהור ס"ה. ועל כן יכולו הנטוי יון' להכנס
לსיכל ולטעה לחם הטעמים עי"ט - וכמו כן כלהן
רלה פרעטה לנטיעת חת כום פישועות של דוד
מלך מטבח טהור רווייה דמיינו רכ"ה, על ידי
שלקה רכ"ב. ומימלתי והה צבוח לנטיעת חת כומו
של דוד. הולס מהבר רדף פרעטה לחורי ישרחן
והגען לים טופ. הצעון פרעטה שעדיין גה זכו ישרחן
לଘולות שלימה ולמלכות זיה דוד. וכן רקח ס"ט
מחלות רכ"ב. כי סני ליה דמותיות רווי טהור נ'
ארכיטקטורה
פעמייס ס"ט ע"ג הצל על ידי ס"ט זה הימה בגולות
מלךלייס כי רלה בגולות קיה על ידי רווי וכני. ל.
וכיינו "טליזים על כוונ". דלעתה שלט פעמייס ס"ט
ע"ג טהור רווי מלך הקדש, רלה נכסלית רווי
מלך הקדשה 1234567 מלך הקדשה.

והנה לועמת רכ"ג פרעה מלך הקליפה. למינו חיל שטעח יכו יהמו לדוד המלך "טול וגרך". גרך מהותיותרכ"ג, וכוכו נסוד המלך. יקחרכ"ג מלך הקדש ויכניערכ"ג של פרעה. וזה מירומו צהפה כל בחריכם הרגנה וגרך ישראל גחלת", דמיינו דחוויות נכר הוותרכ"ג של פלעה הרגנה, שנחצטלו. וגרך ישראל הוותרכ"ג מלך הקדש גחלת. ויט למור עוד רמז צהמרא טול וגרך. סודו ישול מהות ויוז מגרך. וכיינו טול וגרך, טיטול מהות ויוז מהותיות גרך. ונטהר ריאז סכו סס בגיהולה, נ' פנמים סס של ע"ג. ובגה נמלרים נמלים "ויה ציט", הוות רמז ספרעה רלה לאכנית מספר ריאז דקדש, על ידי ריאז של קליפה. חולס הרכ"ב לך מה מה מרייז דקליפה ונטהר רק ריאז, סוח מהותיות יר"ב צים. וזכו רמז "זיכסו מיס נלייס מהד מכס לה נותר". שכמה כיוו מה מלרים על ידי שליח מהס לה נותר. גינט מה מה שמאס ריאז ונטהר יר"ב, ועיז' מרכנות פרעה וחילו יר"ב צים. דחוויות

פרשת אמור

להבין ולהעכיל דעתיכם, אם לא מחר דמהר חומר מחר ומחר חומר מחר ולא פליני, ויקוד הדרושים הום, שהמגדף כי גיילופו בטהיל שריםקוו בני מטפחים, ודינר עתק על לדיק נגינה וגוו כוחיל וייל מכית דין כל מטה דוקה, והצמתו מלו כרחהו כוחיל ולגנג על הכליל פת גוננת נחכמים, דחילו סודה צוה הלהמת, למ כי טעם פתמון פה לדבר דבר על מה שדפו יהומתו מכית יטוסו, ונני מטפחים לרמקו צורוע כלין וכדמת וכחלה.

דרהנה כהמת למכו לידעט הס"ק דחגיגת (דף יט) ומונחות (דף יט) חומר רבי יהושע בן נוי נם גדול נטע נלחם הפלים כסידוריך קילוקו, שנחמל (אמוילס-ה כה, ו) נטום להם חום צויס הלקחו, עכ"ל. הרי כן לפניך שהמגדף שקר ענה, וכיהמת הנטם ריה להם חם וליה גונן. ומל מתחמה על זה זם כי טעם ריה צויס מתחמל צו מצעה ימעס, שהול ריה צוות, כי מליינו דוגמא נזה, שהו יקלט במגליים ריה צוים, כי היגנות התחמל לדעת הפרק רבי הלייזר (פרק מ"ז) מטנוולו, מנסה וטפחים, ומלהותו זמן היה ריה צוים, ומליינו צכל מעשה מזקן היה להוציא נם צל דין כל מטה וכו', מה רלה על כהה דרוקה, ייימת מגליים, וזה לעומתם וזה עשה הנקיט.

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וונצוא במחנה בן היישראלי ואיש היישראלי (ויקרא טו, א).

איתא גמלרכ ילקוט פרצת למור (ס"ג רמו מהני") וייל נן הצע ישליחת, רבי ברליה חומר מפלצת צל מעלה יה, דכמיב (ויקלה כד, ז) ולקמת מלת, דרכו צל מלך להכלול פת מהה צמל גוננת, כהาย דתמן מניין (מנחות דף ק:) למס הפסים לה פחות ממצעה וליה יומך מהח עשר וכו', מני רבי חייל ממנו יה יומדין יה, צביה ליטע להלו כTHON מהנה דין, חומר לנן מבנות דין חי, חומר לו שכחיג חייך על דגלו בלהות נבית הכותם, נכם נבית דין צל מטה וייל מהויב, עמד גדרף, עכ"ל.

אחרי רומי דעת רבי ברליה, שהמגדף יה ממון ברלה שכאבאים כי הולכים פת גוננת, דבר זה יפלג נמה מכה זה צל ידי טעות, ולחגנלי נחייתינו צביה נכלג גידוף, כי חיין מקרלה יהיל מיל פצוטו, שמשמעות דורצין חייל ממון שרמקו צוי מטפחים וטהנו, לדעת רבי חייל. וכיימוד להך עיון, שה דהמץ רבי חייל צביה מניית דין צל מטה וכו', מה רלה על כהה דרוקה. צייל מניית דין צל מטה.

שינו לפולחן גמלים, כי מן הרכמי היה
לקיים סם ב' פעמים ר' י"ו, טהור מ"ל צנים
במלואה מון מנתה בכינקה ואננת שילוחה,
להס כן הכל הנו ונכינו ונני צנינו מושענדים,
טהס ג' דורות. אכן מפילה מס עטה מהלה,
טוויימלך הקב"ה חלי מהזען.

העללה מוה לר' י"ו צנים כמה מקפל ג'
דורות, כי דור הפליטי יה, ומתקום
הcli על צוס ובהומר דור הפליטי מן גמלים
לכם נקבל ד'. ואלו הטעמי סם עוד מעט
מושיע, והוא יונאים ממילים דור הרכיעין
ישודו הנה, להס כן לה סיyo מומרים לנו
בקבב הלא דור רכיעין, כי מן עליה נצמלו
מלים מלה נגד מלה, וכגדה צלדים מודע
מודדין לו.

לבן פירע מטה מלצמו, טהיה קותט דלמה
ימצץ גלום מלים עוז זמן מה, ולח
כן יהיה ליקוע מוקף עד דור רביעין, ויהיה
חסור נופורה, אך כדי להויל נפסו מקפיקת
שלמה ופרטיה. חמנס כצצמע ימרו צינור
ישלחן מלים נדור הפליטין, ידע להטולדה
הפליטי געטה כהימל לנו נקבל, והוא הימת
ציפורה רדופה לילך לזמן צעה לאגד צעם
לכיתת מהיזה, ולכך יונאה נגידיק כל מון וחתום
היינו כס, רק קימה טיב זה הידור להדרה
לקדיעת קמיה.

אך לנו זה וזה דוקה לי נימול שיארחה
יהו נצמת ר' י"ו, מה טהון כן נמהן
להמץ שיארחה והוא לרמיים נקיום גמלים
מ"ל צנים, רק מצחית מטנוול ינקה, לפי זה

דוק ומתכמם מה שיכממי נספלי עיל דוח
(נימול פליט). הנחתה

אייברא מיינו דעתם מלוקות, צגנות מלים
שי ימי קוויס מ"ל צנים, ולדעת
טהיה רק לר' י"ו צנים למ' כי סם כי להס מהי
זען פנ"ל, כמה רע"ו וכצמת לר' י"ו יגון.

והנה מלן מכליע צוה, יט לומר, למלינו
צמזה לרבי צצילהה לסתו הטעמו
ולחדר כן כצצמע יתרו כי הויל ד' לסתו
ישלחן מלים, המייר ליטולה למשה לחדר
שלוחה, וכמן הכנ שוחג, ממיחלה מהי
קמבל ולנטוף מהי קמנל, מה זו פלייטה
ומה זו דליתה? וכמצמי נספלה הזה צפראת
יתרו, ועיין נספליינו עיר דוד צבאים נלמן
ונכיתת מלרי, לפורה פימת דור צליטי צל
גليس מנני מלים, דרעוול נסיה חנוי צל
יתרו נמגיר, ומدين שי מני הניגר צבימה
מלית, וכמציג גמלים (ויליס גג, ט) דדור
צליטי ינול נקבל ד'.

ואמרתי טעם לאננה, אנטה מי יודע טעם
למה יונול נכלן הימר, מזוס דדור
הפליטי יה משיעזוד מלים טהו סם ג'
דורות, כי מקפל טני נדור הוול ע"כ צנים,
כלומר מנין **החוקונ פירען** דטהר קלט (שםומ
גג, ט) לסת מקפל ימיך חמלת, טהור ע"כ
צנים, כיימי צנומי נסם צבעיס צנה, חזן
מצמת הילדה ואננת האmittה, עיין סס וגס
כבעל הטורים. חמור מעתה, ג' פעמים
ע"כ טהור ג' דורות הוול לר' י"ו צנים. ולבדל
זה נמכזון נעל ההגדה, הלו גם גמל ד' חומנו
מסם, הכל הנו ונכינו ונני צנינו מושענדים
printed from Otzar Hahochma www.otzar.org